

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

28. marts 2019

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 472 (alm. del) af 14. marts 2019 stillet efter ønske fra Lisbeth Bech Poulsen (SF)

Spørgsmål

Hvordan forholder ministeren sig til Den Europæiske Centralbanks studie om, hvordan arv sænker arbejdsudbuddet blandt arvinger og vil ministeren forklare, hvorvidt studiets konklusioner giver anledning til at foretage ændringer i måden, hvorpå Finansministeriet estimerer provenueffekter af ændringer i arvebeskatningen?

Der henvises til <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpwps/ecb.wp2222.en.pdf>

Svar

I relation til beregninger af adfærdsvirkninger af ændringer i bo- og gaveafgiften lægger Skatteministeriet og Finansministeriet til grund at de omtrent er neutrale for de offentlige finanser.

I det omfang skatteyderen fx har et ønske om, at overdrage en forbrugsmulighed til næste generation i familien kan bo- og gaveafgiften på den ene side ses på linje med anden beskatning af kapitalindkomst og virker i denne forstand på samme måde som beskatning af fx aktieindkomst, der reducerer investorernes afkast og dermed kan mindske incitamentet til opsparing. Det indebærer, at fx en reduktion af bo- og gaveafgiften isoleret set kan styrke tilskyndelsen til opsparing, hvilket vil trække i retning af en positiv virkning på fx arbejdsudbuddet. Hertil kommer dog, at arv kan være ”utilsigtet” i den forstand, at formuen fx kan være opbygget ud fra et forsigtighedshensyn i lyset af usikkerheden om den enkeltes livslængde og risici. Det taler for, at beskatning af arv er mindre forvridende end andre skatter på kapitalafkast.

På den anden side kan de, der modtager arv og gave, tænkes at reducere arbejdsudbuddet som følge af den såkaldte indkomsteffekt. Arv og gave kan således muliggøre opretholdelse af samme disponible indkomst (og derved forbrugsmulighed) ved et lavere arbejdsudbud. Dette kan isoleret set trække i retning af en negativ påvirkning af arbejdsudbuddet.

Samlet set er det således vurderingen, at der ikke er belæg for at antage væsentlige adfærdseffekter forbundet med ændringer af bo- og gaveafgiften.

Af det refererede papir fra den Europæiske Centralbank fremgår det, at forfatterne på franske data har undersøgt, hvorvidt en forøgelse af privat formue i form af arv påvirker, hvornår man vælger at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet. Det findes at personer med en alder på mellem 55 og 65 år, der på et givet tidspunkt modtager en arv har højere sandsynlighed for at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet på dette tidspunkt end personer, der modtager en arv i de efterfølgende år. Dvs. at beslutningen om arbejdsmarkedsdeltagelse er påvirket af modtagelse af arv, således at arbejdsudbuddet reduceres som følge heraf. Resultatet er desuden påvirket af en række socioøkonomiske forhold, herunder eksempelvis uddannelsesniveau, beskæftigelse og partnerskabsstatus.

Papiret underbygger således, at der er en negativ virkning på arbejdsudbuddet knyttet til indkomsteffekten af modtaget arv, hvilket netop ligger til grund for de i ministerierne anvendte beregningsforudsætninger, *jf. ovenfor*. Papiret forholder sig dog ikke til hvorvidt (og i hvilken størrelsesorden) der er en negativ påvirkning af arbejdsudbuddet knyttet til bo- og gaveafgiftsbeskatningen for personer, der fx ønsker at overdrage en forbrugsmulighed til næste generation i familien – hvilket som nævnt også ligger til grund for de nuværende beregningsforudsætninger.

Papiret vurderes på ovenstående baggrund isoleret set ikke at give anledning til at revidere de af ministerierne anvendte beregningsforudsætninger.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister